

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 2

Utgitt 11 januar

1930

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

4 janr.

Med hjemmel i Kronprinsregentens resolusjon av 20 desember 1929 har departementet idag utferdiget nedenstående bestemmelser vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran, gjeldende fra og med 10 januar 1930 og inntil videre:

I. Bestemmelser vedrørende fremstilling og omsetning av medisintran.

§ 1. Ved medisintran (tran til medisinsk bruk) forstås i dette reglement tran bestemt til medisins bruk for mennesker.

§ 2. Trankontrollens inspektører, som sorterer under fiskeridirektøren, skal i inspeksjonsoiemed ha adgang til ethvert anlegg for tilvirkning av medisintran, herunder også anlegg for koldklaring eller filtrering og trandamperier ombord i fiskefartøier. Disse inspektører har rett til å utta kontrollprøver av den tilvirkede tran og de til tilvirkningen anvendte materialer.

Eieren av anlegg som foran nevnt skal være forpliktet til å etterkomme de påbud som inspektøren i henhold til sin instruks gir, samt til å avgi enhver opplysning om produksjonen og hvad dermed står i forbindelse, som måtte være nødvendig til fastslåen av tranens ekthet eller for tilveiebringelsen av statistisk materiale.

§ 3. Ved fremstilling av tran til medisinsk bruk må kun anvendes slik fiskelever som foreskrevet i den norske farmakopø (torsk-, sei- og hyselever).

Tran av slik lever må tilfredsstille de fordringer med hensyn til de kjemiske konstanter som er eller blir fastsatt av Handelsdepartementet for medisintran bestemt til utførsel.

§ 4. Tran som er tilvirket utenfor riket, må ikke tilblandes tran som er fremstillet her i riket av lever som i foregående paragraf nevnt, selv om den er koldklaret her i riket.

Ved tran tilvirket her i riket forstås også tran tilvirket ombord på norsk fartøi.

4 janr. § 5. Det er forbudt å selge under benevnelsen «medisintran» tran som er tilvirket av annen lever enn i § 3 nevnt.

§ 6. Medisintran må ikke selges under benevnelsen norsk medisinsk torskelevertran eller annen benevnelse som angir tranen å være av norsk opprinnelse og som tilvirket av torsk, medmindre den er fremstillet her i riket og utelukkende av lever av torsk (*gadus morrhua*).

§ 7. Ved salg av tran fra tilvirker eller ved annen omsetning innenlands må på emballasjen tydelig være angitt den leversort eller de leversorter hvorav tranen er fremstillet.

§ 8. Enhver som vil fremstille medisintran, skal iakttas de strengeste hygieniske hensyn i alle forhold vedrørende fremstillingen og skal derunder sørge for et omhyggelig renhold av så vel de rum hvor fremstillingen foregår, som av stimkar, smeltekjeler, tranbeholdere og den til leveren og tranen benyttede emballasje.

§ 9. I ethvert damperi skal, efter den tilvirkningsmåte som brukes, stimkar eller blikk-kar (underlegningskjeler) være utstyrt med de nødvendige apparater, som øser, trakter, silingskar, avkjølingskar og beholdere samt termometre til måling av tranens temperatur.

§ 10. Ved kjøp eller samling av lever fra fiskefartøi må leveren ikke styrtes eller transporteres løs i båt eller annet skibsrums, men fylles i rene tønner, stamper eller kasser.

§ 11. Tønner, stamper eller kasser som benyttes til lever, må spyles med fersk vann eller sjøvann og skrubbes med kost en gang hvert døgn så lenge de er i bruk.

§ 12. Før leveren brukes, må det påses at ingen galdeblære henger ved den.

Lever som er begynt å gå i oppløsning, må ikke anvendes til damptran.

§ 13. Ved tranfremstilling i blikk-kjeler (underlegningskjeler) skal disse være varme før leveren styrtes i. Under den videre opvarmning skal der stadig røres om i leveren til denne har nådd en temperatur av 70—75 gr. Celsius. Stimen fjernes derefter ved å fylle litt kaldt vann på kjelen. Tranen står en stund for å klarne, hvorefter den øses av eller tappes på avkjølingsbeholdere.

§ 14. Når der ledes damp direkte inn i leveren (ved stimkar av tre eller av jern), lar man temperaturen stige til 85—90 gr. Celsius. Tranen må derefter stå i ro en times tid før man taper den av på avkjølingsbeholdere.

§ 15. Silingskar, avkjølingskar og beholdere hvorpå 4 janr. der står ferdigdampet medisintran, skal tildekkes mest mulig så tranen beskyttes mot innvirkning av lys og luft. Dette gjelder også tonner, fat eller kar hvorpå der står råmedisintran og blanktran samt lever til slik tran.

§ 16. Fra avkjølingskarret bør tranen fylles i tønner så snart den er kald, men heller ikke før, idet man påser at der ikke følger grakse med over i tønne. Denne bør fylles næsten full.

§ 17. En eller to uker etter at tranen er fylt på tønner eller fat, skal den efterses, og mulig bunnfall fjernes, da tran som står med bunnfall i tønne taper sin gode smak. Blir tranen lagret for lengere tid, må slikt eftersyn gjentas en eller to ganger.

§ 18. Den tran som fåes av graksen (etterat primatranen er utskilt) ved siling eller presning eller på annen måte, må ikke innblandes i primatranen.

Den førstnevnte tran må holdes for sig selv og fylles på særskilte tønner eller fat med særskilt merke og merkes tydelig med «sekunda».

Reglene i denne paragraf må også overholdes av dem som omsetter den her omhandlede tran.

II. Spesielle bestemmelser vedrørende eksport av medisintran av norsk tilvirkning.

§ 19. Medisintran som utelukkende er tilvirket her i riket og som eksporteres her fra riket, skal ved fremleggelse av analysecertifikat fra en av Handelsdepartementet godkjent kontrollstasjon eller kjemiker for tollvesenet legitimeres å være enten norsk medisinsk torskelevertran eller annen norsk medisintran. Certifikatet utferdiges kun i ett eksemplar.

§ 20. Analyse kan rekvireres ved henvendelse til den nærmeste av kontrollens analysestasjoner.

Slik henvendelse, som skal skje i betimelig tid før eksporten, kan skje muntlig eller skriftlig. Der skal dog i ethvert tilfelle utferdiges en skriftlig rekvisisjon på dertil av fiskeridirektøren anordnet skjema, som overleveres kontrollens prøvetager, når denne innfinder sig på rekvirentens lager.

Enhver rekvisisjon av analyse (muntlig eller skriftlig) innføres straks i analysestasjonens rekvisisjonsprotokoll, hvilken innførsel i almindelighet blir bestemmende for den rekkefølge hvori prøvetagning og analyse skal finne sted. Tvungen kontroll går alltid foran den nedenfor omhandlede frivillige analyse.

4 janr. § 21. På det i § 20 nevnte skjema skal rekvisenten opgi

1. Den benevnelse som tranen er solgt under og merket med.
2. Transorten (damp-, råmedisintran m. v.), partiets størrelse og emballasjens art.
3. Forsendelsesmerke, tidspunktet for forsendelsen, transportmidlet og varens bestemmelsessted og -land.

Rekvisenten avgir erklæring på tro og love om, at den til analyse fremstilte tran består av tran som er kjøpt eller av rekvisenten er tilvirket som medisintran av lever enten

- a) av torsk (*gadus morrhua*) eller
- b) som foreskrevet i den norske farmakopé.

Den under punkt a nevnte tran må være solgt under og merket med en benevnelse i norsk eller fremmed språk som angir den å være medisintran, av norsk opprinnelse og som tilvirket av torsk. Likeledes må den under punkt b nevnte være solgt under og merket med en benevnelse som angir den å være medisintran og av norsk opprinnelse.

§ 22. Når analyse rekvisiteres, skal det for analyse bestemte parti være i eksportpakket stand (jfr. dog § 11) og så vidt mulig holdes tydelig adskilt fra det øvrige lager.

Partiet forblir slik adskilt så lenge analysen og den dermed forbundne øvrige kontroll pågår.

§ 23. Kontrollens prøvetager har, når rekvisisjon er innsendt, å innfinne sig på rekvisitens lager. Prøvetageren påser at vedkommende parti er merket i overensstemmelse med angivelsene på rekvisisjonen. Derefter uttar prøvetageren prøver efter nærmere fastsatte regler. Umiddelbart efter avsluttet prøvetagning blir samtlige tønner av partiet å forsyne med kontrollens merke (segl).

§ 24. Kontrollens merke (segl) skal se slik ut:

Merket benyttes i gult (messingfarve) til norsk medisinsk torskelevertran og i hvitt (bly- og tinnfarve) til annen norsk medisintran for såvidt angår dets anbringelse på blikkemballasje i trefutteral samt emballasje av ek.

I de tilfelle hvor der anvendes almindelig forsegling 4 janr. med metall-tråd, blyplombe og merketang, skal den samme farveforskjell fremgå av den anvendte metall-tråd.

Kun kontrollen kan la fremstille og ha på lager det til merkningen (forseglingen) nødvendige materiell.

§ 25. Rekvirenten plikter å stille til disposisjon for prøvetageren den arbeidshjelp som denne finner nødvendig for utførelsen av sitt arbeide. Retter rekvirenten eller noen av hans folk sig ikke efter de anvisninger som prøvetageren gir, kan prøvetageren avbryte prøvetagningen.

Prøvetageren skal til enhver tid ha adgang til rekvirentens lager til kontroll av partier som er forsynt med kontrollens merke (segl).

§ 26. Ifall analysens resultat faller innenfor de grensetall for de kjemiske konstanter som av trankontrollen er fastsatt for den i § 21, 2net avsnitt nevnte medisintran, utstedes analysebevis. Beviset utstedes uten gehyr på dertil av fiskeridirektøren fastsatt skjema.

De nevnte grensetall er som følger:

	Norsk medisinsk torskelevertran	Annen norsk medisintran
Jodtall	160—176	156—186
Forsepnings-tall	181—188	180—190
Mengde uforsepelig i pct.	inntil 1,50	inntil 1,50

Dog skal mengden av uforsepelig for råmedisintranens vedkommende kunne gå op til 1,60 pct.

§ 27. Analysebeviset utferdiges kun i ett eksemplar og tilstilles rekvirenten, som har å oversende det til tollvesenet på det sted hvor ekspedisjon av varen for eksport finner sted.

§ 28. Analysebeviset opbevares av tollvesenet, som påser at det parti som beviset omhandler, er i forseglet stand.

§ 29. Ifall analysens resultat ikke faller innen de i § 26 omhandlede grensetall, har prøvetageren snarest å fjerne kontrollens segl på det tranparti hvorav prøver er tatt, og frigi dette.

§ 30. Kontrollen kan tillate, likesom den også kan påby, at der holdes tran på lager i fullt eksportpakket og merket stand, således at der efter kontrollanalyse av partiet

4 janr. og efter utstedelse av analysebevis under kontrollens opsyn kan uttas deler av partiet for eksport. Ved eksport av slike deler utstedes analysebevis for hver enkelt del ved fremvisning av og avskrivning på det opprinnelig utstedte.

Størrelsen av lager som her nevnt må ikke overstige 100 tonner, og ved prøvetagning av det må hver enkelt tonne av lageret være representert i den uttatte prøve. Kontrollen kan også ved slik kontrollanalyse påby ekstra anordninger med hensyn til analysen, forseglingen og partienes avsondring fra det øvrige lager.

§ 31. Analyse kan også rekvireres for tran på større beholdere som er godkjent av kontrollen.

Efter prøvetagning fra slike beholdere blir disse å forsegle både i påfyllings- og tappekranen.

Ved tapning av tran fra slike beholdere har prøvetageren å fjerne seglet på tappekranen, å påse tapningen fra beholdere til eksportemballasje samt umiddelbart derefter å forsyne denne emballasje med kontrollens merke (segl).

Efter avsluttet tapning blir beholderens tappekran igjen å forsegle, ifall der finnes analysert tran tilbake på beholderen.

Analysebevis for tran som er analysert fra beholdere som nevnt, utstedes efter utført analyse samt ved eksport av deler av tranen på beholderen. Disse deler avskrives på det opprinnelig utstedte bevis.

§ 32. Analyse av tran som eksporteres på emballasje av mindre innhold enn 10 liter, må foregå på den i foregående paragraf beskrevne måte.

Dersom slik emballasje utgjøres av flasker eller annen originalemballasje bestemt for forbrukerne, skal der på denne emballasje anbringes kontrollmerke (segl) efter forskrifter som nærmere fastsettes av kontrollen.

For analyse av tran som i denne paragraf nevnt skal erlegges spesielle gebyrer, hvis størrelse fastsettes av fiskeridirektoratet.

§ 33. Der skal være adgang til under særlige omstendigheter å få tranpartier eksport-kontrollert utenfor den for kontrollens funksjonærer fastsatte arbeidstid. De hermed forbundne utgifter blir å dekke av rekvirenten efter satser som fastsettes av fiskeridirektoratet.

III. Spesielle bestemmelser vedrørende innførsel og utførsel av utenlandsk tran.

§ 34. Ved utenlandsk medisintran forstås tran som er tilvirket utenfor riket (jfr. dog § 4, 2net ledd).

Den omstendighet at slik tran er koldklaret eller filtrert eller på annen måte behandlet her i riket, forandrer ikke

forholdet med hensyn til dens benevnelse som utenlandsk 4 janr. tran.

§ 35. Ved innførsel av utenlandsk medisintran skal mottageren overfor tollvesenet bevidne at kontrollens analysestasjon har fått meddelelse om det for innførsel bestemte parti.

Meddelelsen skal avgis på en av fiskeridirektoratet utferdiget blankett i 2 eksemplarer og skal angi utførselssted og utførselsland, innførselssted, tiden for innførselen og skibets navn, partiets størrelse og sort (dampmedisintran, råmedisintran, blank tran) og den benevnelse som det er kjøpt under og merket med.

Meddelelsen skal videre inneholde erklæring på tro og love om at det angjeldende tranparti ikke vil bli tilblandet tran, som er tilvirket her i riket av lever som foreskrevet i den norske farmakopø.

Analystasjonens bevidnelse må forelegges for tollvesenet før partiet utleveres mottageren.

§ 36. Mottager av innført utenlandsk medisintran kan ikke avhende eller på annen måte overdra denne eller deler derav til annen innenlandsk kjøper eller mottager, før den sistnevnte har gitt kontrollens analysestasjon meddelelse som i foregående paragraf nevnt.

§ 37. Ved utførsel av utenlandsk medisintran skal den som utfører varen, fremlegge for tollvesenet bevidnelse fra kontrollens analysestasjon om at denne har fått meddelelse om utførselen.

Meddelelsen skal avgis på en av fiskeridirektoratet utferdiget blankett i 2 eksemplarer og angi transportmidlets navn, utførselsdatum, bestemmelsessted og -land, partiets størrelse, transorten (dampmedisintran, råmedisintran, blank tran), den benevnelse partiet er solgt under og merket med, forsendelsesmerke, og hvorvidt partiet er koldklaret her i riket, samt hvilke innførte partier utenlandsk tran det angjeldende parti skriver sig fra.

Meddelelsen skal videre inneholde erklæring på tro og love om at det angjeldende tranparti, så lenge det har vært i dens eie som utfører varen, ikke har vært tilblandet tran som er tilvirket her i riket av lever som foreskrevet i den norske farmakopø, samt at partiet ikke er solgt under eller merket med en benevnelse som angir tranen å være norsk.

Når meddelelse som foran nevnt avgis, må det angjeldende tranparti være i fullt eksportpakket og merket stand.

§ 38. Det påhviler kontrollens analysestasjon å påse at den benevnelse som anføres i den i foregående paragraf

4 janr. nevnte meddelelse, ikke angir tranen å være av norsk opprinnelse, samt at partiet er merket med denne benevnelse.

Stasjonens bevidnelse påføres den ene av de i foregående paragraf nevnte blanketter, som tilstilles den som utfører varen. Denne oversender den til tollvesenet på det sted hvor ekspedisjon av varen for eksport finner sted. Det påhviler også tollvesenet å påse at tranens benevnelse på blanketten er i overensstemmelse med dens merkning.

§ 39. Kontrollens analysestasjon har når som helst adgang til å utta prøver for analysering av, og til for øvrig å kontrollere utenlandsk medisintran som forefinnes her i landet, til identifisering av tranens utenlandske opprinnelse.

Kontrollens prøvetager har adgang til det lager som tilhører innehaveren av utenlandsk medisintran.

IV. Bestemmelse om frivillig rekvisisjon av analyse av tranprøver.

§ 40. Der skal ved de i § 10 i Kronprinsregentens resolusjon av 20 desember 1929 omhandlede analysestasjoner være adgang til å få analysert tranprøver som innsendes til stasjonene. Slik analyse har intet med de kontrollbestemmelser å gjøre som er utferdiget i henhold til den forannevnte resolusjon. Analysens resultat meddeles på særskilte, for slik analysering anordnede skjemaer.

§ 41. For utførelse av analyser som i foregående paragraf nevnt erlegges en godtgjørelse, som fastsettes av fiskeridirektoratet.

V. Bestemmelser vedrørende kontroll av vitamininnholdet i medisintran.

§ 42. For den som fremstiller eller forhandler medisintran på flasker og annen originalemballasje bestemt for forbrukerne, skal der være adgang til å få slik tran vitaminundersøkt.

§ 43. Slik undersøkelse foregår ved Norges Vitamininstitutt og omfatter bestemmelse av antall A- og D-vitaminenheter i tranen.

§ 44. De som vil ha tran som i § 1 nevnt vitaminundersøkt som kontrollforholdsregel, må underkaste sig de bestemmelser med hensyn til prøvetagning, forsegling og dermed forbunden øvrig kontroll som er fastsatt i dette reglements avsnitt II.

Prøvetagning og forsegling foregår på den måte som beskrevet i avsnittets § 31.

§ 45. For å anses som vitaminundersøkt i kontroll- 4 janr.
øiemed må den tran undersøkelsen har omfattet, forsynes med et av det offentlige utstedt kontrollbevis.

Hvis undersøkelsens resultat ligger over de grensetall med hensyn til vitamin A og D som fastsettes av Norges Vitamininstitutt, utstedes slikt bevis.

§ 46. Foruten å forsynes med kontrollens segl, kan emballasjen om tran som er vitaminundersøkt av kontrollen, påsettes et merke (etikett), hvorpå angis kontrollbevisets opplysning med hensyn til undersøkelsens resultat.

Slikt merke kan ikke påsettes før beviset er utstedt.

§ 47. Ansøkninng om å få tran som i § 1 nevnt vitaminundersøkt i kontrolløiemed innsendes til fiskeridirektoratet, som fastsetter den godtgjørelse som rekvirenten skal erlegge for undersøkelsen og det med den øvrige kontroll forbundne arbeide.

Skriv frå Justisdepartementet.

6 janr.

Etter fullmakt gjeven ved kongeleg resolusjon frå 16 januar 1925 hev departementet idag i medhald av lov nr. 1 frå 6 juni 1891 «om politivedtekter for rikets herreder» og lov frå 22 mai 1875 «angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v.» stadfest Bokn heradstyre sine vedtak av 15 januar og 5 desember 1929 um politivedtekt for Bokn herad, Rogaland fylke.

Vedtekta lyder soleis:

§ 1. På eller nær offentlig veg må folk ikkje føra seg på krenkjande vis, fara med ståk eller uro, meinka ferdsla eller på noko vis plåga dei som ferdast.

Ingen må soleis flokka seg ihop, dansa, spela kort, renna på kjelke eller skeisor, kasta stein eller anna som kan skada eller vera til meins for vegfarande.

Offentleg veg tyder i desse fyresegnene kvar veg, plass, port, brygja og bru som er opna for ålmenn ferdsla eller ålment bruk til å ferdast på.

§ 2. På eller nær offentlig veg er det forbode å drikka eller bjoda rusdrykk, å kasta frå seg flaskor, papir, brot eller anna rusk.

Der er det likeins forbode å skjota, brenna av fyrverk, krut eller anna sprengto.

§ 3. Olme stutar og andre fårlege dyr må ikkje sleppast lause på offentlig veg eller i gjerdelause hamnegangar som ligg nær til offentlig veg.

Vonde hundar må haldast i bann eller ha munnkorg.

På offentlig veg må ingen terga hundar, hissa dei i hop eller på nokon.

6 janr.

§ 4. På eller nær offentlig veg må ein handsama skjotegreidor og driva sprenggjingsarbeid med særers varsemnd.

§ 5. Det er forbode å taka burt, flytja, skada eller skjemma ting, tilskipnad eller hus, som skal vera til ålmenn nytte eller pryd. Likeins å skjæra i, teikna på eller på anna vis skjemma noko som står ved offentlig veg, slikt som hus, port, gjerde, tre, plakatar eller kunngjeringsar.

§ 6. Offentleg dans eller andre offentlege festar skal fyreåt meldast til politiet (lensmannen).

Politiet kan um det finn det turvande av umsyn til den ålmene orden, krevja programmet brigda, tidlegare stenggjing eller setja heilt forbod mot festen.

§ 7. På offentlege festar og samkomor er det forbode å bråka, kjekla, syna uhøvisk framferd eller på noko vis vera til meins i samkoma.

Den som stend for festen har plikt til å syte for at desse ordenspåbod vert haldne.

§ 8. Ingen må ganga ikring og spela, syngja, gjera kunster o. l. utan løyve frå politiet.

Ett gjeve løyve kann takast tilbake sosnart politiet finn grunn til det.

§ 9. Offentlege framsyningar av kva slag som helst, skodespel, konsertar eller liknande må ikkje haldast utan løyve frå politiet, som sett nærmare vilkor for kvart høve.

Det kan krevja 10 % av bruttoinnkoma i avgift til heradskassa.

Kyrkjekonsertar og framsyningar til velgjerds fyremål er avgiftsfri.

§ 10. I samhøve med lov av 19 april 1899 skal det vera forbode å selja tobakk av kva slag det vera vil til barn under 15 år, endå um barnet segjer seg kjøpa til voksne. Ein kann likevel lata barn få kjøpa tobakk når det har med seg underskriven og dagsett tingssetel frå ein voksen person som handelsmannen kjenner. Setelen skal lyda på ei viss mengd av den tobakk barnet skal kjøpa.

Likeins skal det vera forbode:

a) å kjøpa tobakk av kva slag det vera vil til born under 15 år;

b) å lata sovore born få tobakk som gåva, lån, som byte eller vederlag for arbeid eller personleg tenesta.

Råkar politiet på barn som nyt tobakk på offentlig veg, kann han taka frå bornet den tobakken det ber på seg og den tobakspipa og andre røykegreidor det brukar.

§ 11. Brot mot desse fyresegner vert straffa etter fyreskriv i straffelovi § 339, 2.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

7 janr.

I henhold til § 38 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 og kongelig resolusjon av 28 oktober 1927 bestemmer departementet herved at utkastning av fiskeavfall inntil videre skal være forbudt innen det havneområde som er tillagt uthavnen Åkrehamn i Åkra herred, Rogaland fylke.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

9 janr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 at den som i Vemundvik herred, Nord-Trøndelag fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 15 februar 1930 å regne skal ha bevilling.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

9 janr.

I henhold til § 57, kfr. § 3, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 godkjennes som gjeldende inntil videre med en del endringer det av Stathelle bystyre i møte den 20 desember 1929 vedtatte betalingsregulativ for opmålingsforretninger i Stathelle.

Regulativet er sålydende:

1. Opmåling og kartlegging av faste eiendommer utføres av opmålingschefen (stadskonduktøren).
2. For opmåling og kartlegging betales efter følgende regulativ:
 - a. for et areal inntil 250 kvadratmeter betales kr. 15,00
 - b. fra 250 inntil 500 kvadratmeter betales . . » 25,00
 - c. fra 500 inntil 1000 kvadratmeter betales . . » 30,00
 - d. fra 1000 kvadratmeter og opover betales i tillegg kr. 3,00 for hver overskytende 1000 kvadratmeter eller del derav. I denne betaling er innbefattet erstatning for medhjelp samt forretningens beskrivelse og utskrift av samme.

Når et målebrev er ferdig til utlevering, får rekvirenten fra stadskonduktøren underretning derom.

3. For fremmøte til avholdelse av begjært opmålingsforretning som av rekvirenten tilregnelig årsak ikke kan fremmes, betales kr. 5,00.
4. For gjenpart av eldre kartforretning betales $\frac{1}{5}$ — en femtedel — av den i punkt 2 bestemte godtgjørelse.
5. For opsetning og påvisning av eiendomsgrenser betales, såfremt der tidligere er avholdt konduktørforretning, $\frac{1}{3}$ — en tredjedel — av det for opmålingen fastsatte gebyr.
6. Godtgjørelsen erlegges til opmålingschefen.

Dette regulativ trer i kraft straks approbasjon foreligger.

9 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre med en enkelt endring de av Brønnøysund bystyre i møte den 14 november 1929 vedtatte bygningsvedtekter for nevnte lade-
sted. Kongelig resolusjon av 22 juni 1923 angående almindelig dispensasjon fra murtvangsloven for Brønnøysund opheves.

De stadfestede vedtekter er sålydende:

Bygningsloven og vedtektene skal være gjeldende for strøket som ligger mellom Brønnøysundet og østover til Lendingen og Hestvadet og vestover til Hovøystrommen, samt for etternevnte øer og holmer i Brønnøysundet: Tørnholmen, Tauterskjæret, Biskopholmen, Tverøy, Nordøy, Buholmen og Rødskjæret. Helt undtatt fra lovens og vedtektenes bestemmelser er således strøket som ligger sydøst for Lendingen, Hestvadet og Hovøystrommen, samt de øvrige øer og holmer som ligger syd- og vestenfor forannevnte øer og holmer.

Vedtekt § 1.**Ad kap. III § 23.**

Bebyggelsens karakter bestemmes som angitt på den av Arbeidsdepartementet under 3 desember 1929 stadfestede byplan nemlig:

1. tettbebyggelse og 2. åpen bebyggelse.

I de strøk som er bestemt til tettbebyggelse, skal bygningene føres helt frem til nabogrensen.

For øvrig skal bebyggelsen være åpen, den må ikke komme nabogrense så nær at det blir nødvendig å forsyne bygningene med brandvegg.

Herfra kan dog bygningsrådet tilstede undtagelser når det tilveiebringes sikkerhet for, at bygningene opføres samtidig og således at gavlene dekker hinannen.

Vedtekt § 2.**Ad kap. III § 26 i.**

Ingen tomt for boligbygning i åpen bebyggelse må bygges med mer enn $\frac{1}{4}$ av arealet innenfor den regulerte byggelinje.

Enhver bygning i tettbebyggelsen skal ha et uoverdekket gårdsrum som minst utgjør $\frac{1}{3}$, ved hjørnetomt $\frac{1}{5}$ av bygningens grunnflate.

Mindre uthusbygninger med grunnareal av inntil 36 kvm. og en gesimshøide av inntil $3\frac{1}{2}$ m. hvori der ikke innrettes

ildsted, kan anbringes inntil naboens grense og i en avstand 9 janr. fra hovedbygningen av minst 4 m. I undtagelsestilfelle kan avstanden reduseres til 3 m.

Større uthusbygninger skal ha en avstand fra hovedbygningen på minst 5 m. og fra nabogrensen minst 2½ m. Det skal dog være tillatt å føre bygningen helt til nabogrensen, når der tilveiebringes sikkerhet for, at begge naboer er enige om å opføre bygninger samtidig og således at bygningene skilles med særskilt brandgavl.

Avstanden fra uthusbygning til våningshus eller nabogrense må ikke i noget tilfelle være mindre enn i bygningslovens § 115 foreskrevet.

Vedtekt § 3.

Ad kap. V § 46, 1 og 4 og § 47.

Når ny gate anlegges av kommunen, skal eierne av de tilstøtende grunner erstatte kommunen dens hele utlegg ved erhvervelsen av den grunn som er nødvendig til gaten — heri innbefattet alle utgifter til ulempeerstatning — dog kun til en bredde av inntil 20 m., forsåvidt gaten kan bebygges på begge sider, i motsatt fall inntil 10 m.

Dog må utgiftene hermed ikke stå i misforhold til de fordeler eller den verdiforøkelse, som de til gaten eller plassen støtende eiendommer opnår ved foranstaltningen. Spørsmålet herom avgjøres ved skjønn hvorved det samtidig kan pålegges grunneier hvis eiendom ikke støter til gaten å delta i utgiftene i forhold til den verdiforøkelse hans eiendom opnår ved gateanlegget.

Foranstående bestemmelser skal også gjelde ved utvidelse av eldre gater.

Vedtekt § 4.

Ad kap. VII § 57.

De i denne paragraf påbudte opmålingsforretninger blir å foreta av en av bystyret dertil ansatt mann og overværes av et av ham opnevnt kartvidne.

Begjæring om opmåling innsendes av vedkommende grunneier eller leier. Begjæringen skal så vidt mulig inneholde en nøiagtig opgave over grunnens grenser og beliggenhet og om forlanges være ledsaget av riss.

Når forretningen er berammet, påligger det rekvisenten å besørge berammelsen forkynt for dem hvis eiendommer berøres av opmålingen, og med fornøden påtegning om at forkynnelsen har funnet sted å sende denne tilbake til administrator innen kl. 16 dagen før opmålingen.

9 janr. Rekvirenten påviser i marken grensene for det grunnstykke som ønskes opmålt og fremlegger mulige hjemmelsdokumenter med grensebeskrivelse, likesom han tilveiebringer det fornødne antall peler til grunnens avmerkning og besorger nedramningen.

Forretningen kan nektes fremmet hvis rekvirenten ikke møter til berammet tid og sted eller hvis de meddelte opgaver er ufullstendige eller uriktige, eller hvis materiell og mannskap til tomtens avmerkning ikke er til stede.

Opmålingen skal slutte sig til kartets faste merker. Kartet tegnes i bekvem målestokk, som regel 1 : 500.

Den på tomten forhåndenværende bebyggelse skal inntegnes, likesom de tomten berørende reguleringslinjer (gater). Det forsynes videre med påskrevne mål og nordlinje og blir med beskrivelse og arealangivelse å innføre i en dertil bestemt protokoll, som for hver forretning underskrives av administrator og vedkommende kartvidne.

For opmåling eller utstikning av tomter og grunner betales:

Når arealet ikke overskrider 500 m.² kr. 15,00
Hertil legges:

For hvert overskytende 500 m.² inntil 3 000 m.² . . . » 5,00

For hvert 500 m.² over 3 000 m.² » 2,50

Dessuten betales for kartets tegning » 10,00

Ekstra utskrift av kartprotokollen » 5,00

Betaling for kartvidne erlegges med kr. 1,00 pr. time.

I foranstående betaling er innbefattet erstatning for instrumenthold samt forretningens beskrivelse og bekreftet utskrift av samme. Betalingen erlegges ved utleveringen.

Hvad som i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer skal også gjelde bygsel og festebrev.

Vedtekt § 5.

Ad kap. VIII § 62.

For at grunnstykke utenfor regulert strøk skal kunne bebygges, må de enten være beliggende ved en for offentlig ferdsel bestemt vei eller være tilknyttet sådan ved en av bygningsrådet godkjent adkomst.

Forsåvidt denne ikke tilhører den byggende, skal den være ham sikret ved tinglest erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Vedtekt § 6.

Ad kap. VIII § 74.

Ingen bygning må gis mer enn to etasjer foruten kjeller og loft. Undtagelse herfra kan i særlige tilfelle tillates av

byggningsrådet når det gjelder industrielle bygninger, dog må 9 janr. der ikke tillates innredet beboelsesrum eller arbeidsrum i større høide enn i byggningslovens § 74 omhandlet.

Vedtekt § 7.

Ad kap. VIII § 97, 2.

Byggningsrådet kan påby at der anbringes snefangere og stiger av ildfast materiell for brandvesenet hvor dette anses påkrevet.

Vedtekt § 8.

Ad kap. VIII § 113.

Trebygninger tillates opført i så vel åpen som tettbebyggelsen overensstemmende med §§ 114 og 115 i byggningsloven.

Vedtekt § 9.

Ad kap. X § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av byggningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i denne paragraf i loven. Dog kan mindre reparasjonsarbeider foretas uten hinder herav.

Vedtekt § 10.

Ad kap. XI § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

Vedtekt § 11.

Ad kap. XI § 150.

Helserådet kan i den utstrekning det anser det for-
nødent treffe bestemmelser vedkommende de forhold som er omhandlet i lovens § 150.

Kongelig resolusjon. Med hjemmel i §§ 1 og 25 i lov 10 janr. om handelsnæring av 21 juni 1929 fastsettes følgende bestemmelser som gjeldende inntil videre:

I. Den virksomhet som drives av Statens Kornforretning og Vaksdal Mølle, undtas helt fra bestemmelsene i den forannevnte lov.

II. Uten hinder av samme lovs bestemmelser skal der være adgang:

a) for vedkommende sjømilitære chef (administrasjonschef, skibschef og lignende) til å selge til hvem som helst varer, som føres på lager av hennsyn til Marinens eget behov, når varen ikke tåler ytterligere lagring;

- 10 janr.
- b) for Marinens Intendantur (eventuelt vedkommende marinestasjon) til å selge til personer i Marinens og Losvesenets tjeneste til disses personlige bruk sådanne beklædnings- og utrustningsgjensstander av enhver art, som føres på lager til Marinens eget bruk;
 - c) for Forsvarsdepartementet til under ekstraordinære forhold å bestemme, at Marinens lagervarer av hvilken som helst sort kan selges til personer i Marinens tjeneste til disses personlige bruk.

III. På utrustet marinefartøi skal fartøiets intendant (proviantregnskapsfører) eller i tilfelle skibssersjanten ha adgang til å selge til skibets besetning til personlig bruk alle slags tobakkvarer, fyrstikker, skrivesaker, frimerker, toalettsåpe, skokrem, skobørster og foldekniver. De nærmere regler for sådant salg fastsettes av skibschefen eller av Forsvarsdepartementet.

10 janr.

Kongelig resolusjon.

1. I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 12 oktober 1929 stadfestes skogvedtekter for Hornindal herred, Sogn og Fjordane fylke.

2. De eldre vernskogvedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

De i post 1 omhandlede skogvedtekter er sålydende:

§ 1. Det er ulovleg å hogga — til sal eller industriell tilverking — bartre som ikkje er 30 cm. i tvermål, målt på breidaste kanten og utanpå borken $1\frac{1}{2}$ meter ovanum øvste rotgreini, utan dei er heilt turre eller vindfallne.

§ 2. Fyresegni i § 1 skal ikkje vera heilt til hinder for

- a) hogst av sjuke og skadde tre
 - b) hogst med tanke på å auka verdet og voksteren på trei som stend att (tynningshogst)
 - c) alle rasjonelle slutthogstmåtar
- når opsynsmannen hev blinka eller fylkesskogmeisteren eller statens skogforvaltar eller ein av assistentane deira.

§ 3. Den som vil hogga til sal eller industriell tilverking må varsla skogrådet um det, og ikkje taka til å blinka eller hogga tidlegare enn 2 vikor deretter utan skogrådet hev samtykt i at han tek til fyrr.

§ 4. Skogrådet kann gjeva ein skogeigar lov til å blinka ut sjølv til hogst etter § 2. Men skogrådet kann straks stogga blinking eller hogging når det meiner at arbeidet ikkje vert gjort so som godt skogstell krev, og påbjoda at det ikkje

må hoggast utan det er blinka av dei som er nemnde i § 2. 10 janr.
Blinkaren skal bruka blinkøks som heradstyret (skogrådet)
hev godkjendt og merkja tre på rot og stonn.

Twist um blinking avgjer skogrådet eller tri mann når
partane krev det. Av mennene nemner partane ut ein kvar
og desse tvo den tredje.

§ 5. Den som blinkar ut skog kann krevja at tre som
trengst til le- og frætre vert sett att. Det kann krevjast at
slike tre vert merkt på ein serskilt måte. Ingen må gjera
skade på dei tre eller hava deim vekk utan samtykke frå
ein av dei tenestemennene som er nemnde lenger framme.

§ 6. Heradet skal ha eit skogråd. Det vel sjølv for-
mann og varaformann.

Skogrådet tek ut opsynsmenn og set upp fyresegner for
deim. Det skal sjå til at vedtektene vert haldne og gjeva
politiet melding når dei er brotne.

Skogrådet sender årsmelding til heradstyret innan ut-
gangen av januar månad, og ei avskrift til den offentlege
skogtenestemannen som hev yvertilsynet med at skogvedtek-
tene vert haldne.

§ 7. Heradet reider ut løn til tilsynsmennene mot ve-
derlag hjå staten etter lovi.

Opsynsmannen skal ha løn for blinking eller liknande
skogsarbeid av den han arbeider åt (den som eig eller hev
bruks- eller hogstrett i skogen).

§ 8. Bryt nokon vedtektene vert han straffa.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

10 janr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25
april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov
nr. 5 av 25 juli 1913 Vadsø bystyes beslutning i møte
20 desember 1929 om ny vedtekt angående luk-
ningsstid for utsalgsteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 15 februar
d. å. Fra samme tidspunkt opheves den nugjeldende ved-
tekt av 3 desember 1914 med senere endringer.

Den nye vedtekt er sålydende:

§ 1. Utsalgsteder for varer skal med nedenfor i
§§ 2—4 nevnte undtagelser holdes lukket:

- a. på hverdager fra kl. 19 til kl. 8 i tiden 1 april—30 septem-
ber og fra kl. 19 til kl. 9 i tiden 1 september—31 mars;
- b. på søn- og helligdager hele dagen.

§ 2. Jul-, påske- og pinseften lukkes kl. 17. 1 og 17
mai lukkes kl. 10.

De siste 5 hverdager før julaften kan der holdes åpent
til kl. 20.

10 janr.

§ 3. Handel med brød og bakevarer kan finne sted 1 time utover de i §§ 1 og 2 nevnte lukningstider når handelen finner sted i butikker der kun fører sådanne varer eller i rum der er avstengt fra annen forretning og med egen utgang.

§ 4. Utsalgssteder — herunder kiosker — som kun forhandler cigarer, cigaretter, tobakk og tobakksartikler, chokolade, konfektyrer, drops, frisk frukt, skrivesaker, frimerker, aviser, tidsskrifter og frie handelsvarer for øvrig, kan på hverdager holdes åpne til kl. 21, og på søn- og helligdager fra kl. 17 til kl. 20.

Jul-, påske- og pinseften samt 1 og 17 mai lukkes dog som bestemt i § 2.

§ 5. I lukningstiden må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstiden.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt straffes med bøter, jfr. straffelovens § 339, 2.

10 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til bemyndigelse gitt ved resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924, kfr. brandloven av 15 august 1908 §§ 23, 24, 27 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre de av Sundgården brand- og bygningskommunes styre i møte den 22 oktober 1929 vedtatte regler for brandvernets ordning og forskrifter for brandchefen, brandchefens stedfortreder, brandmesteren og brandmannskapene i Sundgården brand- og bygningskommune i Akershus fylke, dog med en enkelt endring i forskriftene for brandmannskapene.

De godkjente regler for brandvernets ordning er sålydende:

§ 1. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

a) Sproiteavdelingen med en formann og en næstformann.

Maskinbetjening minst 4 mann.

Vannverksavdeling (betjening ved hydrantene) minst 25 mann.

b) Seil- og nedrivningsavdeling med en formann og en næstformann, minst 25 mann.

c) Ordensavdeling med en formann og en næstformann, minst 5 mann.

Ethvert mannskap kan av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den, hvortil han er utskrevet.

§ 2. I brandtilfelle varsles brandvernet ved sirene.

§ 3. Med brandvernet holdes øvelser efter brandstyrets 10 janr. nærmere bestemmelse og skal der med sprøiteavdelingen foretas minst en ordentlig øvelse hver annen måned året rundt.

De øvrige avdelinger må øves minst en gang årlig.

§ 4. Befal og mannskap plikter i rette tid å fremmøte til de av brandstyre eller brandchef berammede øvelser og mønstringer eller andre møter, samt ved brandalarm uopholdelig å innfinne sig på brandstedet medbringende de redskaper som er tildelt vedkommende avdeling.

§ 5. Hindres noget medlem av brandvernet ved sykdom eller annet loylik forfall fra å fremmøte ved brand, øvelse, mønstring eller annen tjeneste, må han snarest mulig underrette sine nærmeste foresatte herom. Uteblivelse uten gyldig grunn medfører straff efter brandlovens § 63.

§ 6. Av de tre overbefalingsmenn, brandchef, stedfortreder og brandmester må aldrig to og av motorsprøitens fire maskinister aldri tre samtidig være fraværende fra stedet. Brandchefen må ikke forlate stedet uten tillatelse av formannen i brandstyret. Brandchefens stedfortreder, brandmesteren samt sprøiteavdelingens befalingsmenn og mannskap må ikke forlate stedet uten brandchefens tillatelse. De øvrige formenn og nestformenn må ikke forlate stedet uten at brandchefen underrettes. Øvrige mannskap må ikke forlate stedet uten at brandchefen underrettes.

§ 7. Det påligger ethvert av brandvernets medlemmer i alt hvad tjenesten angår å følge de til enhver tid gjeldende instruksjer og reglementariske bestemmelser, uten motsigelse eller vegring å etterkomme foresattes befaling samt vise dem skyldig aktelse. På møtested eller brandsted har han øieblikkelig å melde sig hos nærmeste foresatte og motta ordre. I intet tilfelle må han begi sig bort forinnen brandredskapene er bragt tilbake og han av sine foresatte er avmønstret eller permittert. Han har til enhver tid å holde nærmeste foresatte underrettet om sin bolig.

§ 8. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingschefene:

1. Å føre den nærmeste kommando over sin avdelings mannskaper og ha fornødent opsyn over redskaper under brandchefens overledelse.
2. Å sette sig nøie inn i brandvernets organisasjon, redskapenes innretning og bruk og alt iøvrig tjenesten vedkommende.
3. Å påse at mannskapene er fulltallig til stede ved møter og utrykninger, at alle underordnede oppfyller sine plikter, at alt til avdelingen hørende materiell er i behørig stand.

10 janr. 4. Å anmelde enhver uorden, skjodesløshet, mangel eller pliktforsømmelse for brandchefen.

5. Å føre fortegnelse over avdelingen, å søke til stadighet å føre kontroll over mannskapenes opholdssted, samt melde enhver forandring til brandchefen.

6. Å handle midlertidig på eget ansvar såfremt ingen av deres foresatte er til stede.

§ 9. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingens næstkommanderende:

1. Å være sin chef behjelpelig med avdelingens ledelse, i chefens fravær å overta dennes tjeneste forsåvidt ikke anderledes bestemmes av brandchefen.

2. Efter ordre å tilsi mannskapene til fremmøte ved øvelser, monstring eller annen tjeneste.

3. Å være sin chef behjelpelig med å føre mannskapsrullen samt uopholdelig å melde til denne mulige forandringer, mangler, skjodesløshet, uorden eller pliktforsømmelse.

§ 10. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har sprøiteavdelingens mannskaper å rette sig efter en for dem av brandstyret utferdiget spesiell instruks.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.